

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica
Recapitvatio**

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Tertia die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

posteritatis tuliſſe fertur. Dolendum est autem rem tam memorabilem illustri carere testimonio.

Alterum vasculum, quod igneum est, in quo vinum ferebat, ab Absolonibus, qui eam dicunt maiorum suorum ancillam fuisse, religiosè, argento exornatum, conservatur. Qui etiam illud ex Bruxella mittunt ad septennalem reliquiarum exhibitionem. Louanijs cum corpusculo conservatur etiam pila, quæ ei contra clamores fuit in os iniecta. Domus quam inhabitabat, dicebatur hospitium sancti Georgij, in qua cubiculum parnum ab ea nomen retinet. Dies martyrij ignoratur, ad quem tamen inueniendum nomen Amandi hospitis sui quæsui, sed non inueni, inter obitus ecclesiarum Louaniensis & monasterij Villariensis, quod ab eo se bona habere agnoscit. Pertinet autem ad populares fabulas, ideo canonizatam non esse, quia de occisoribus eius sumptum est supplicium.

Epist 158 Quamquam hæc vulgaris opinio non careat suo fundamento, cum Augustinus scribat Marcello tribuno, *De clemensia Imperatoris impetrare curabimur, ne passiones seruorum Dei, quæ debent esse in Ecclesia gloriosæ, inimicorum sanguine dehonestentur.* Exstat denique de venerabili Margaretula cantilena, Antuerpiæ anno quadragesimo octavo excusa, in libro profanarum cantionum, sed lasciva, & flaminis digna.

Tertia die Septembris.

De sancto Remaclo, episcopo Leodiensi.

Ex libris Nodgeri, ex chronico Hirschfeldensem.

IN monasterio Stabuleto, depositio S. R. E. M. A. C. L. I., episcopi & confessoris. Hic patriam habuit

habuit Aquitaniam, parentes Albutium & Matrimam, opibus & generis nobilitate pollentes: qui eum educarunt sub beato Sulpicio, episcopo Bituricensi: in cuius honorem constat ab eodem sancto viro permultas ecclesias in Leodiensi diœcesi esse dedicatas. Vbi autem adoleuit, B. Eligio est commendatus, qui eum in Solenniacensi monasterio, monasticæ & sciplinæ institutionibus exactè imbuit, & cum ad palatum regis redire cogeretur, commissi gregis curam in eum transfluit. Tantùm verò sancti Remacli sanctitas sese dispersit, ut post beatum Amandum à clero & Alix proceribus ad episcopatum Traiectensem sit coactus. Discipulorum complurium pater fuit, & institutor. Inter quos Theodardus & Lambertus, post eum episcopi & martyres Christi: item sancti presbyteri Adelinus & Trudo. Siebertum regem hortatus est, ut intra fines Arduennæ duo conderet monasteria, in quibus pro regni stabilitate & tranquillitate viri religiosi Dominum deprecarentur. Ea autem sunt Stabuleum & Malmundarium. Et vrrumque Grimoaldus Maior domus, sancto Remaclo gubernandum commisit. Vnde ipse captandæ solitudinis occasionem adeptus, sanctum Theodardum sibi in cathedra surrogari obtinuit. Stabuleti autem dum clareret, religiosi viri ad eum, ceu apes ad aluearium, vndique confluxerunt. Crescente autem religione, crevit etiam ecclesiæ prouentus, ex liberalitate Sieberti, Pipini, & aliorum principum. Iam verò moribus quam annis maturior, modica febri correptus, reddidit Deo animam suam tertio Nonas Septembbris. Quo die natalem celebrat Leodiensis ecclesia. Stabulensis otiam translationem

Septemb. 4.

N A T A L E S

lationem septimo Calendas Iulij, & commemo-
rationem septimo Iduum Maij. Porrò duæ sunt,
quas diximus, sancti Remacli abbatiae, Stabule-
tum, & Malmundarium, quarum posteriorem
Henricus rex Coloniensi episcopo dederat. Cum-
que rex nulla fratum repetentium eam impor-
tunitate moueretur, diuina, vt fertur, reuelatio-
ne, Leodium ossa beati Remacli tulerunt, & in
celebri conuiuio super mensam posuerunt, obse-
crantes vt si minus filiorum, saltem patris mis-
reatur, de iniurijs suis quotidie ad tribunal æterni
iudicis proclamationem facientis. Rex primùm
iratus, punitionem facti meditabatur, sed attoni-
tus miraculorum multitudine, quæ subsequeban-
tur, non solum ablata restituit, sed etiam regia
dona adiecit. Scribit id in Hirsfeldensi Chronicô
An. 1071. Lambertus Scafburgensis. Cui autem ista non
Nodge. 10. sufficiunt, is reuoluat tres libros Nodgeri episco-
s. Surij. pi Leodiensis, quos scripsit de vita & miraculis
sancti antistitis.

Die quarta Septembris.

Memoria beatæ Irmgardis.

Ex vita Latinè impressa.

Coloniæ, in maiori ecclesia, Irmgardis vir-
ginis, in cuius præfesto ibidem campanæ
pulsantur, sicut in præfestis Sanctorum, licet non
sit canonizata.

In vita Latinè impressa, quæ corpus eius visitantibus ex-
hibetur, afferitur filia Comitis Zutphanensis, quæ oibara
patre, caltrum Brochspeel & oppidum Reis, hæres possedit,
eaque moriens legauit sancto Petto Coloniæ.

Conuentui vero sancti Pantaleonis, in quo frater abbas
erat,